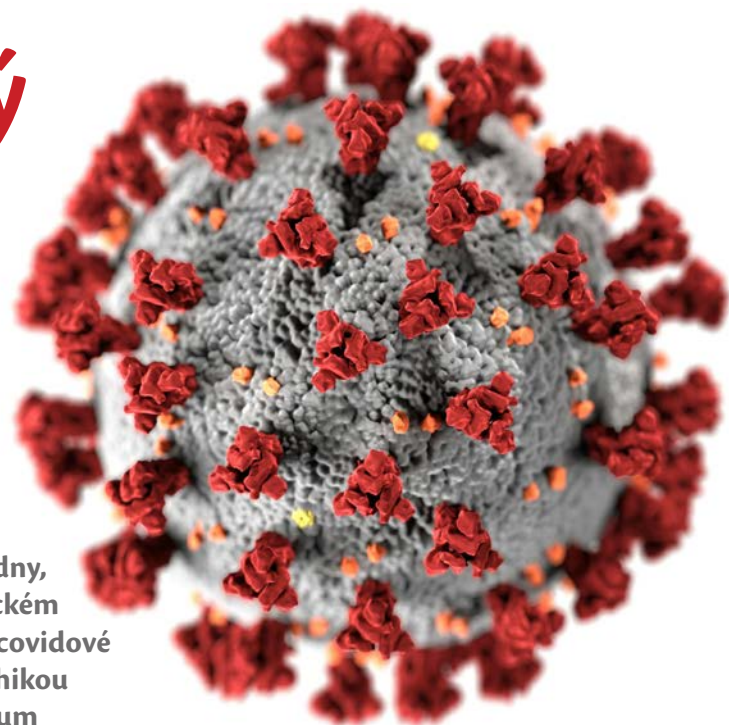

Postcovidový syndrom

PROBLÉM IMUNITY A CELKOVÉ ROVNOVÁHY

Doba zotavení po prodělané nemoci covid-19 je různá, u někoho mohou potíže přetrvávat týdny až měsíce. Pokud trvají déle než čtyři týdny, mluví se o takzvaném Long covid-19 či chronickém covid-19. Podle MUDr. JOSEFA PEKÁRKY postcovidové potíže úzce souvisejí se stavem imunity a psychikou jedince, proto mohou zahrnovat široké spektrum problémů jakéhokoli orgánového systému.

Národní informační zdravotní portál uvádí, že lidé mohou příznaky označované jako Long COVID pociťovat čtyři až dvanáct týdnů po prodělané nemoci. Jaká je vaše zkušenost z praxe?

Může jít rozhodně i o delší dobu, třeba půl roku i víc. Základní popis říká, že po proděláním COVID-19 má člověk čtyři a více týdnů problémy a z pohledu klasické medicíny tomu neodpovídá žádný typický nález. Podle zkušeností z mé praxe COVID-19 velice často aktivuje staré zdravotní problémy, například EB virózy (virus Epstein-Barrové, pozn. red.) nebo cytomegalovirus, což jsou infekce, které samy o sobě mohou vyvolat výrazné únavové stavy. Zřejmě dochází k zatížení imunitního systému, který byl do té doby schopný držet je pod kontrolou – a najednou není. Všeobecně se popisuje, že po očkování či proděláním COVID-19 stouplo procento případů, kdy lidem recidivují opary. Měli herpes labialis řadu let v klidu, náhle se zaktivoval a takzvaně vyjel. V tomto případě je klinicky jasně vidět, že se aktivují starší a chronické infekty.

Staré, prodělané infekty jsou tedy v organismu stále přítomny, jen nejsou aktivní?

Některé ano. Udává se, že kdyby se v naší oblasti prováděly testy proměřenosti EB virózou, dospěli bychom k číslu zhruba

pětadevadesát procent. Toto množství lidí má alespoň paměťové protilátky, všichni samozřejmě nemají zdravotní problém. EB viry v organismu takzvaně spí – imunitní dohled je dokáže uhlídat. A zřejmě když poklesne imunitní dohled, spící infekty se aktivují, obranný val povolí a umožní viru se šířit. To je vedle herpes labialis i princip herpes zoosteru, pásového oparu. Herpetické viry zůstávají zabudované v nervových vláknech, a když nastane fyzická či psychická stresová situace, oslabení organismu, virus se najednou zaktivuje a projeví se klinicky.

Jak pomocí biorezonance eliminujete problémy starých infektů, které se objevují u Long COVID?

Používají se programy na eliminaci koronaviru, EB viru, cytomegaloviru a podobně, podle toho, co vyjde v měření. Pomocí biorezonance vlastně snižují aktivitu původního viru a snažím se dosáhnout toho, aby se znovu uspal a byl v těle uložený tak jako dřív. Ale natolik oslabený, že se nemůže dál aktivovat. To znamená, že je sice v těle přítomen, ale člověk nemá potíže. Z hlediska bicom metody je potřeba, aby se tyto zátěže, jako například covid-19 s cytomegalovirem, eliminovaly současně. Jako by je imunitní systém nerozeznával samostatně, ale spíš coby komplex frekvencí.

Hraje u Long COVID nějakou roli spike protein, obsažený jak v koronaviru, tak v mRNA vakcínách?

U Long COVID velice často vychází v měření právě i S protein. Mám frekvenční vzorek a testováním zjišťuji, zda vzorek reaguje s organismem, a tudíž v něm hraje nějakou negativní roli, anebo nereaguje. Což ovšem neznamená, že v něm nemůže být. Pokud nereaguje, imunitní systém ho vlastně nerozeznává, jako by mu nevalil. V praxi pozoruji, že ať už koronavirus, nebo S protein ovlivní imunitní systém, zaktivují se chronické infekty a najednou začnou imunitnímu dohledu unikat. Protože imunita je přetížená a hlídací mechanismus nefunguje dokonale.

S protein nacházíte u lidí po vakcinaci proti COVID-19 stejně jako u neočkovaných po prodělané nemoci?

S protein může mít v podstatě kdokoli. Klasická medicína to označuje za poplašnou zprávu takzvaných alternativců, ale já vidím S protein dost často i u lidí, kteří mají potíže a nebyli očkovaní. Má teorie je, že očkovaný člověk produkuje S protein, který se může uvolňovat a přenášet i na lidi, kteří očkování nebyli. Protože u těch, kdo prodělali onemocnění, by měl být S protein vázaný na virus – když virus odumře, měl by teoreticky zmizet i S protein. Je to běžná kapénková infekce,

na veřejných i soukromých místech může S protein poletovat stejně jako CO-VID-19, když se na nich pohybuje někdo, kdo jej má v sobě. Imunologové tenhle pohled asi nesdílejí, ale já v praxi vidím, že neočkovaní lidé opakovaně reagují pozitivně na S protein, a nemám pro to jiné vysvětlení.

Jak dlouho S protein v těle zůstává?

To ještě přesně nevíme. Očkování je nastavené tak, aby nosič mRNA pronikal do všech buněk, což bylo původně vymyšleno pro specifické léčení nádorů. U očkování proti COVID-19 by mRNA měla zůstat jen v místě vpichu, ale může se dostat kamkoli. Popisuje se, že se může vyskytnout třeba v pohlavních orgánech, u žen zejména ve vaječnících. Problém je, pokud se mRNA dostane do buněk, jež se pomalu obnovují, protože ta buňka může po celou dobu svého života S protein uvolňovat. Když je S protein v plicích, průduškách či nosní sliznici, buňka se přibližně za týden vymění a pak už žádný S protein neprodukuje. Ale obnova některých jiných tkání může trvat i několik měsíců a celou tu dobu mohou uvolňovat S protein. Alternativní pohledy právě upozorňují na tento problém u mRNA vakcíny – tím, že se S protein dostává do pomalu se obnovujících tkání, tyto buňky vlastně příliš dlouho aktivují imunitní systém, a ten z přetížení může zareagovat autoimunitní odpovědí. Najednou začne produkovat protilátky ne proti S proteinu, ale i proti tkáni, která S protein produkuje. Oficiálně se sice říká, že to takto nefunguje, ale já si myslím, že to tak je.

Metodou biorezonance lze S protein z těla vyvést?

Když někdo přijde s problémy Long COVID a při testování zareaguje na S protein, koronavirus nebo obojí, dělá se takzvané párování, kdy se zároveň s COVID-19 nebo S proteinem testují viry a bakterie, ty vycházejí nejčastěji. Plišně a paraziti vycházejí zřídka. Všechno vytestované, včetně S proteinu, se pak eliminuje příslušnými frekvenčními programy. Ovšem vídám také druhý typ situace, kdy se vytestuje S protein či COVID-19 bez další přidávané infekce, pak testuji EAV přístrojem akupunkturální dráhy. Zkouším třeba dráhu žlučníku, ale problém nemusí být na žlučníku, záleží na průběhu dráhy – například člověka bolí kyčel, a dráha žlučníku vede přes kyčel. Komplikace pak může být

třeba ve svalech či vazivové tkáni, protože tam přetrvává izolovaně dlouhou dobu a způsobuje potíže z přetížení imunitního systému, zánětů a podobně.

S protein se nejčastěji usadí v těle v místě, které je již z dřívější doby nějak oslabené?

Nemám adekvátní data a nemohu se opřít o klasickou medicínu, ale dle mého názoru vždy zasáhne místo, které není v pořádku. Ať už poúrazové, nebo související i s psychosomatikou. Je-li slabým místem například žlučník, typicky se to týká lidí, kteří hodně zadržují emoce. Pokud je něco naštve, většinou to drží v sobě, pro okolí hraje, že jsou úplně v pohodě, ale tu emoci v sobě drží. To spouští stresovou reakci, a pokud trvá příliš dlouho, stresové hormony mají vliv na vegetativní nervový systém, na imunitní odezvu organismu. Dle tradiční čínské medicíny typ stresu, který v člověku je, postihuje určitý systém – dřevo, oheň, kov, vodu nebo zemi. Kdyby byl člověk zcela

MUDr. Josef Pekárek

Vystudoval Fakultu všeobecného lékařství UK Praha, složil atestaci z interní medicíny, poté i z gastroenterologie. Pracoval na II. interní klinice FNKV Praha. V devadesátých letech začal pracovat s biorezonanční metodou na přístroji Bicom, která jej plně zaujala. Postupně zkracoval pracovní úvazek lékařské praxe, aby zcela přešel na současnou formu poradenské činnosti. Dnes o biorezonanci také přednáší a podílí se na tvorbě skript pro terapeutu.

v rovnováze, tak z mého pohledu COVID-19 nedostane. A pokud přece, bude to proces jako u běžnější virové infekce s lehčím průběhem a nebude mít Long COVID, protože nemoc nebude mít v těle s čím zareagovat.

Často se vytrhává z kontextu fakt, že určitá míra nebo forma stresu je zdraví prospěšná – mnoho lidí se na to odvolává a nevěnuje stresu pozornost.

Imunitní systém netrpí jen stresem. Bude-li šestnáct hodin denně nastartovaná ve stresující práci, budete se málo hýbat a „v běhu“ jíst fast food, imunitnímu systému neprospějete. Jde o mnoho faktorů dohromady. Nejsnáž můžeme ovlivnit stravu. U bicom metody se vychází ze základních potravinových intolerancí, testuje se, zda nechybí nějaký vitamin – městským lidem často chybí vitamin D – prvek, minerály. Pokud jste ve stresu, ale dostatečně se pohybujete, adrenalin spálíte a uvolníte napětí. Dalšími otázkami jsou spánek, seberealizace, existenční zajištění, vztahy. Jde o obecný souhrn okolností, kterému se říká zdravý životní styl. Když nejsem v harmonii a mám emoční problémy, nelze se spoléhat, že vše zvládnu sám. Zvládnout toho dost, ale jakmile překročím určitou mez, sesype se tělo i psychika. Takže: nebát se a hledat pomoc.

Když se lidé z Long COVID dostanou – tedy eliminují se staré infekty, S protein, organismus se harmonizuje – a po nějaké době se koronavirem opět nakazí, co ovlivní, jestli budou znovu trpět stejnými postcovidovými projevy?

Mohou opět reagovat úplně stejně, záleží na tom, jak žijí. Pokud je organismus odolný, starý infekt se znovu neobjeví, nebo se projeví jen mírnou reakcí. Žijí-li tak, že se likvidují, syndrom je zase může srazit. Zastávám teorii, že člověk je jako sud, do něhož se ukládají jednotlivé zátěže. Když se do něj vejdu, nic se neděje. Člověk může žít i v hrozných podmínkách, setkávat se s různými infekty, a bez problémů je zvládne. Pak přijde obyčejná chřipka nebo stres, zkoušky, tři dny se nevyspí, a když spadne poslední kapka, sud přeteče. Člověk se začne zdravotně sypat a diví se, kde se to vzalo. A stejně tak je to s koronavirem. Já ho zaléčím, čímž tedy řeším tu poslední kapku, ale pokud zmíněný „sud“ zároveň alespoň částečně nevyprázdním a nevyčistím, dotyčného brzy rozhodí jakákoli další „malíčkovost“. ●